

Plan

Diarienummer
511-7953-2015

Havmyren

SE0720444

Bevarandeplan för Natura 2000-område

Länsstyrelsen
Jämtlands län

Foto: mostphotos.se.

Fakta om området

Fastställd av Länsstyrelsen: 2018

Namn och områdeskod: Havmyren, SE0720444

Län: Jämtlands län

Kommun: Bräcke

Skyddsstatus: SAC (Special Area of Conservation/Särskilt bevarandeområde)

Ägandeförhållanden: Staten och enskilda markägare

Areal: 454,5 hektar

Utgiven av

Länsstyrelsen Jämtlands län

November 2018

Tryck

Länsstyrelsens tryckeri, Östersund 2018

Löpnummer

2018:254

Diarienummer

511-7953-2015

Publikationen kan laddas ner från Länsstyrelsens hemsida
www.lansstyrelsen.se/jamtland

Innehållsförteckning

Natura 2000	4
Bevarandeplan	4
Tillståndsplikt och samråd	4
Karta och kartverktyg	5
Förklaring av begrepp.....	6
Ingående naturtyper och arter enligt art- och habitatdirektivet	8
Bevarandesyfte	9
Beskrivning av området	10
Beskrivning av arter/livsmiljöer	11
Bevarandestatus idag	11
Hotbild – vad kan påverka Natura 2000-området negativt?	11
Bevarandemål för arter/livsmiljöer	17
Rikkärr (7230)	17
Aapamyrr (7310)	17
Taiga (9010).....	17
Lövsumpskog (9080)	18
Skogsbevuxen myr (91D0).....	18
Slät tallkapschongbagge (1926) och grov tallkapschongbagge (1927)....	18
Bevarandeåtgärder	19
Uppföljning av bevarandemål	20
Naturtypskarta.....	21

Natura 2000

Natura 2000 är ett ekologiskt nätverk av värdefulla naturområden inom EU. Utpekande av Natura 2000-områden bygger på krav som finns i EU:s fågeldirektiv och art- och habitatdirektiv. Syftet är att reducera risken för utrotning av vilda djur och växter och att hindra att deras livsmiljöer förstörs. Alla medlemsländer ska peka ut områden dels för fåglar som anges i EU:s fågeldirektiv, dels för naturtyper och arter som anges i art- och habitatdirektivet. Genom utpekandet åtar sig länderna att de utpekade värdena i områdena ska bevaras långsiktigt.

Natura 2000-nätverket är en av hörnstenarna i EU:s arbete för att bevara biologisk mångfald. I art- och habitatdirektivet listas 170 naturtyper och sammanlagt cirka 900 växt- och djurarter som särskilt värdefulla. 90 av naturtyperna och drygt 100 av djur- och växtarterna i habitatdirektivets bilaga 1 och 2 finns i Sverige. Därtill häckar regelbundet cirka 60 av fågeldirektivets fågelarter i vårt land.

Bevarandeplan

För varje Natura 2000-område ska Länsstyrelsen ta fram en beskrivning. Detta ska göras i särskilda bevarandeplaner eller i en skötselplan om området även är skyddat som naturreservat. I planen ska det finnas en beskrivning av området innehållandes bevarandesyfte, bevarandemål och en förteckning av de naturtyper och arter som ska bevaras och bidra till gynnsam bevarandestatus. Hot mot Natura 2000-områdets arter och naturtyper, och behov av bevarandeåtgärder, till exempel skydd eller skötsel, ska också beskrivas. Informationen ska underlätta förvaltningen av området och tillståndsprövningar enligt miljöbalken.

Bevarandeplanen ska fastställas av Länsstyrelsen, som även är ytterst ansvarig för att målsättningen med området uppfylls. Bevarandeplanen ska revideras när ny kunskap tillkommer eller när förutsättningar för området ändras. Den ska tas fram och hållas aktuell i dialog med berörda intressenter, och det är värdefullt om den som har ny information om områdets förutsättningar kontaktar Länsstyrelsen. Bevarandeplanen är inte ett juridiskt bindande dokument. För formell reglering av skydd eller skötsel kan andra beslut behövas, till exempel skyddsbeslut för naturreservat. Föreskrifter enligt eventuella skyddsbeslut gäller parallellt med den tillståndsplikt som gäller inom Natura 2000.

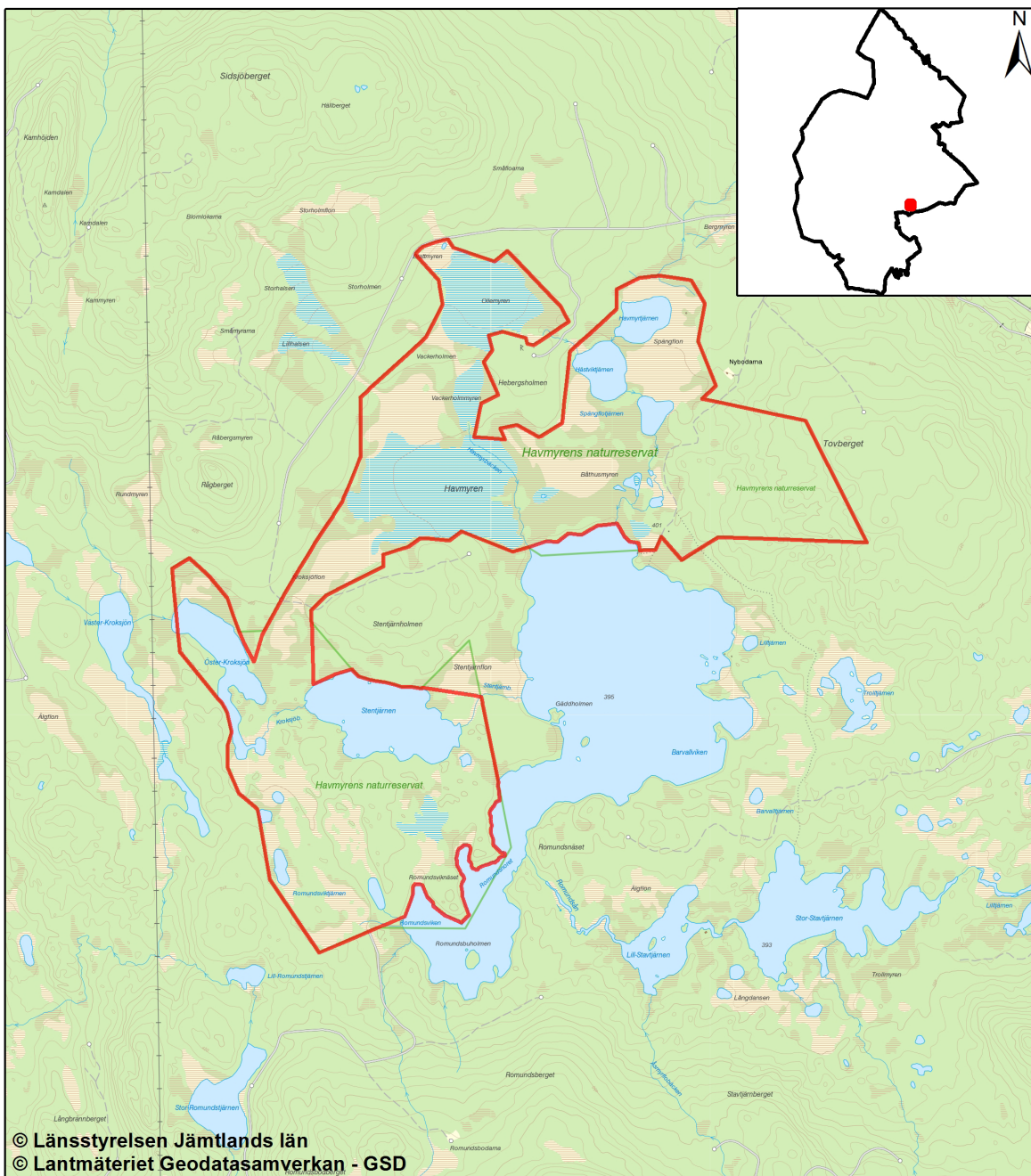
Tillståndsplikt och samråd

För att inte skada naturvärden krävs tillstånd för verksamheter eller åtgärder som på ett betydande sätt kan påverka miljön i ett Natura 2000-område. Det kan även gälla åtgärder utanför Natura 2000-området, om de kan påverka miljön i området. Detta regleras i miljöbalken (7 kap.27–29§§). Då det kan vara svårt att avgöra vilka åtgärder som på ett betydande sätt kan påverka naturvärden behöver man samråda med Länsstyrelsen före genomförandet. Vid skogsbruksåtgärder hålls samråd med Skogsstyrelsen. Mer information finns hos Länsstyrelsen, läs på webben eller kontakta en handläggare.

Karta och kartverktyg

Aktuell information om naturtypers utbredning och arter i ett enskilt Natura 2000-område går att hitta med hjälp av kartverktyget Skyddad natur. Det kan nås på Naturvårdsverkets hemsida genom att söka på "kartverktyget skyddad natur". I kartverktyget söker du upp aktuellt område och klickar på namnet för mer information. Karta över naturtyper hittas efter sökning av område, gå till fliken Kartskikt, avmarkera allt och under Naturtypskarteringar, lägg till Natura naturtypskartan (NNK) och välj Naturtyper (ytor, linjer, punkter). Det finns även möjlighet att ladda ner naturtypskartan som shp-fil. För mer information, se Länsstyrelsens hemsida.

Här nedan finns en översigtskarta över områdets belägenhet. En naturtypskarta finns i slutet av denna bevarandeplan.

Teckenförklaring

Havmyren

Förklaring av begrepp

Bevarandesyfte

Det övergripande syftet med Natura 2000-området är alltid att upprätthålla de förtecknade naturtyperna och arterna i "gynnsam bevarandestatus".

Bevarandemål

Bevarandemålen beskriver vad bevarandesyftet innebär i praktiken för förtecknade naturtyper och arter. Målet skall alltså, helst med hjälp av mätbara parametrar, beskriva vad gynnsam bevarandestatus för aktuell art eller naturtyp innebär. Föreligger redan gynnsam bevarandestatus sätts bevarandemålen ofta så att nuvarande förhållanden ska bibehållas.

Bevarandestatus

Bevarandestatus för en naturtyp bestäms av de faktorer som påverkar naturtypen och dess typiska arter. Med påverkan avses något som på lång sikt kan förändra naturtypens naturliga utbredning, struktur, funktion, eller förändra de typiska arternas möjlighet till överlevnad. En naturtyps bevarandestatus anses gynnsam när:

- » dess naturliga eller hävdbetingade utbredningsområde och de ytor den täcker inom detta område är stabila eller ökande, och
- » den särskilda struktur och de särskilda funktioner som är nödvändiga kommer att finnas under en överskådlig framtid, och
- » bevarandestatusen hos dess typiska arter är gynnsam.

Bevarandestatus för en art bestäms av de faktorer som påverkar arten och som på lång sikt kan förändra den naturliga utbredningen eller storleken hos dess populationer. En arts bevarandestatus anses som gynnsam när:

- » uppgifter om den berörda artens populationsutveckling visar att arten på lång sikt kommer att förbli livskraftigt och
- » artens naturliga eller hävdbetingade utbredningsområde inte minskar inom en överskådlig framtid, och
- » det kommer att fortsätta finnas en tillräckligt stor livsmiljö för att artens populationer skall bibehållas på lång sikt.

Habitat

Med habitat menas en miljö som är lämplig för en viss art att leva i. I denna bevarandeplan används begreppet naturtyp ofta som synonym till habitat.

Koder

Varje naturtyp och art som omfattas av art- och habitatdirektivet eller fågeldirektivet har en speciell kod. Förteckningen över koder för arter och naturtyper som återfinns i Sverige hittas på Naturvårdsverkets hemsida: <http://www.naturvardsverket.se>

Dessutom har alla Natura 2000-områden en unik kod.

Prioriterad art eller naturtyp

Utpekade som prioriterade i art- och habitatdirektivet eftersom Sverige som medlem i EU har ett särskilt ansvar för dessa. Prioriterade arter och naturtyper är ofta de mest hotade och/eller så finns deras huvudsakliga utbredningsområde inom EU.

Rödlistad art

Rödlistan är en nationell sammanställning av arters status (utdöenderisk) inom landets gränser. Arternas status bedöms med hjälp av ett antal kriterier som omfattar skattningar av populationsstorlek, förekomst, utbredning och trender. Utifrån en sammantagen bedömning placeras arterna i olika rödlistekategorier. Läs mer på Artdatabankens hemsida: <http://www.artdatabanken.se>

Typisk art

Indikatorarter vars förekomst indikerar gynnsam bevarandestatus hos naturtypen genom att de reagerar relativt tidigt på förändringar.

Ingående naturtyper och arter enligt art- och habitatdirektivet

Området är utpekad att ingå i nätverket Natura 2000 enligt art och habitatdirektivet. I tabellerna nedan redovisas samtliga i området påträffade arter och naturtyper som legat till grund för detta. Resterande areal upp till områdets totala areal uppfyller idag inte kriterierna för någon av de naturtyper som ingår i art- och habitatdirektivet.

Tabell 1. Ingående naturtyper enligt art- och habitatdirektivet.

Kod	Naturtyp	Uppskattad areal
7230	Rikkärr	15,51 hektar
7310	Aapamyrrar	236,5 hektar
9010	Taiga	149,56 hektar
9080	Lövsumpskog	0,11 hektar
91D0	Skogsbevuxen myr	7,25 hektar

Tabell 2. Ingående arter enligt art- och habitatdirektivet.

Kod	Art
1926	Slät tallkpuschongbagge
1927	Grov tallkpuschongbagge

Bevarandesyfte

(enligt 17§ Förordning om områdesskydd)

Syftet med Natura 2000-området är att de naturtyper och arter som finns i området (se ovan) ska bevaras långsiktigt. Varje naturtyp och art ska bidra till att en gynnsam bevarandestatus kan uppnås inom en större region. Detta område utgör därför en viktig del i det ekologiska nätverk som är Natura 2000.

Det främsta bevarandesyftet är att bevara de två arterna av tallkapschongbaggar samt de ingående naturtyperna och naturtypernas kvaliteter som lokaler för de ingående typiska och karaktäristiska arterna.

Beskrivning av området

Området är beläget i ett vattenrikt område ca 4 km söder om Sidsjö i Bodsjö socken, Bräcke kommun. Objektet är nästan 500 ha stort och består till största delen av ett myrkomplex mellan mosaikartade skogar och bergbundna blockmarker. Ett flertal tjärnar och en större sjö karakteriserar området. De mångformiga våtmarkerna inom naturreservatet är anmärkningsvärt lite påverkade av dikning eller andra ingrepp som kan störa den naturliga hydrologin. Till största delen är de mycket blöta och ofta av rikkärskaraktär vilket medför både höga botaniska värden och ett rikt fågelliv.

Tallen är det dominerande trädslaget i området, både som ett glest trädskikt på myrarna och som fastmarksskog. Det finns gott om riktigt gamla träd och stora delar av tallskogen är flerskiktad och tydligt brandpräglad.

Havmyrområdet har en värdefull och särpräglad lavflora med förekomst av ringlav och grenlav, båda mycket ovanliga inslag i denna del av Sverige, samt stora förekomster av varglav. Det är också ett mycket värdefullt område för många våtmarksfåglar samt för tjäder.

Förutom att området är Natura 2000 och ingår i Myrskyddsplan för Sverige så är det även ett naturreservat med samma namn. Det har även getts högsta klassningen i våtmarksinventeringen.

Beskrivning av arter/livsmiljöer

Bevarandestatus idag

De flesta naturvärden i Havmyren är så pass höga att naturtyperna har gynnsam bevarandestatus. Men på grund av avsaknaden på nyliga bränder förekommer inte tallkapuschongbaggarna eller andra arter som gynnas av nyliga bränder. Det vore önskvärt om mängden brandskadad och branddödad ved, speciellt tall, ökade i området.

Bevarandestatus för ingående naturtyper enligt art- och habitatdirektivet:

Kod	Naturtyp	Uppskattad areal	Bevarandestatus
7230	Rikkärr	15,51 hektar	Gynnsam
7310	Aapamyrar	236,5 hektar	Gynnsam
9010	Taiga	149,56 hektar	Gynnsam
9080	Lövsumpskog	0,11 hektar	Gynnsam
91D0	Skogsbevuxen myr	7,25 hektar	Gynnsam

Bevarandestatus för ingående arter enligt art- och habitatdirektivet:

Kod	Art	Bevarandestatus
1926	Slät tallkapuschongbagge	Ogynnsam
1927	Grov tallkapuschongbagge	Ogynnsam

Hotbild – vad kan påverka Natura 2000-området negativt?

Här beskrivs de viktigaste hoten vi idag känner till mot Natura 2000-området. Andra hot som idag är okända kan bli aktuella i framtiden liksom mer storskaliga och diffusa hot såsom t.ex. klimatförändringar och luftburna föroreningar. I denna bevarandeplan har ingen hänsyn tagits till detta.

Nedan beskrivs generella hotbilder för hela Natura2000-området samt även naturtypsvisa och artspecifika hotbilder.

Observera att all verksamhet som på ett betydande sätt kan påverka miljön i ett Natura 2000-område är tillståndspliktig. Eventuella hotbilder som ej redovisas nedan är därför inte undantagna från tillståndsplikt. Kontakta Länsstyrelsen för vidare information.

Generella hotbilder

- » Spridning av t.ex. kalk, aska och gödningsämnen kan ge drastiska förändringar på vegetationens artsammansättning.
- » All form av markexploatering.
- » Terrängkörning eller annan aktivitet som leder till omfattande markslitage eller snöpackning.
- » Hårt besöksstryck. Ett allt för hårt besöksstryck kan leda till nedtrampning av vegetationen.
- » Förändringar av hydrologin.
- » Inplantering av främmande arter.

Hotbilder för naturtyper

RIKKÄRR (7230)

- » Befintliga och tidigare genomförda ingrepp i form av dikning och andra markavvattnande åtgärder liksom dämning påverkar naturtypens hydrologi och hydrokemi, vilket kan ge konsekvenser på vegetation och torvbildning samt torvnedbrytning. Effekterna kan vara uttorkning, ökad igenväxning och erosion.
- » Skogsbruk; avverkning, körning och andra åtgärder påverkar hydrologi, lokalklimat och markstruktur. Den blöta miljön är känslig för sönderkörning. Avverkning av närliggande fastmarksskog kan orsaka läckage av näringsämnen.
- » Spridning av kalk, aska eller gödningsämnen ger drastiska förändringar på vegetationens artsammansättning. Motsvarande spridning av kemiska substanser i närheten kan också skada naturtypen genom luftburen deposition eller genom transport med tillrinnande vatten.
- » Ökad våtdeposition av kväve kan påverka naturtypen och öka igenväxningstakten.
- » Samhällsbyggande med nya kommunikationsleder, anläggningar etc kan direkt eller indirekt förstöra eller orsaka skada på naturtypen.
- » Anläggning av skogsbilvägar över eller i närheten av naturtypen kan förutom påverkan på den fysiska miljön påverka hydrologin och/eller hydrokemin i ett område.
- » Många rikkärr med hävdgynnad flora hotas av igenväxning eller är under igenväxning pga av upphörd hävd. Problemet beror vanligtvis på ändrad markanvändning och nedläggning av jordbruk.
- » Alltför intensivt bete med tillhörande tramp kan skada rikkärr.

AAPAMYRAR (7310)

- » Befintliga och tidigare genomförda ingrepp i form av dikning och andra markavvattnande åtgärder liksom dämning påverkar naturtypens hydrologi och hydrokemi, vilket kan ge konsekvenser på vegetation och torvbildning samt torvnedbrytning. Även markavvattningsföretag och dämning i närliggande våtmarks- eller fastmarksmiljöer kan påverka naturtypen. Effekterna kan vara uttorkning ökad igenväxning och erosion.
- » Torvbrytning är ett hot som riskerar att öka i takt med efterfrågan på torv som energikälla och jordförbättringsmedel.
- » Anläggning av skogsbilvägar över eller i närheten av naturtypen kan förutom påverkan på den fysiska miljön påverka hydrologin och/eller hydrokemin i ett område.
- » Skogsbruk i närområdet; avverkning av fastmarksholmar och buffertzoner förändrar hydrologi, lokalklimat och struktur i övergångszonen mellan myren och fast mark. Avverkning av närliggande fastmarksskog kan också orsaka läckage av näringsämnen ut på myren.
- » Spridning av till exempel kalk, aska och gödningsämnen i naturtypen ger drastiska förändringar på vegetationens artsammansättning. Motsvarande spridning av kemiska substanser i närheten kan också skada naturtypen genom luftburen deposition eller genom transport med tillrinnande vatten.
- » Ökad våtdeposition av kväve gör att naturtypens vegetationsammansättning förändras med resultat att antalet vitmossor minskar, och andelen gräs, buskar och träd ökar.
- » Samhällsbyggande med nya kommunikationsleder, anläggningar etc kan direkt eller indirekt förstöra eller orsaka skada på naturtypen.

TAIGA (9010)

- » Exploatering.
- » Avverkning, röjning, gallring utgör hot genom att viktiga strukturer förstörs eller borttages. Även åtgärder i intilliggande områden kan vara skadliga genom att de påverkar lokalklimatet i beståndet av intresse. Undantag kan finnas där åtgärden syftar till att utveckla något annat naturvärde.
- » Produktionshöjande åtgärder i skogsbruket, exempelvis gödsling, markberedning, dikning, plantering och användandet av främmande trädslag.
- » Markskador. Förutom den mekaniska skadan kan hydrologin påverkas och naturmiljön förändras. Detta gäller större markskador.
- » Fragmentering. I den mindre skalan kan exempelvis skogsbilvägar leda till fragmentering av vissa organismers populationer, medan andra organismer påverkas negativt när skogsbestånden blir alltför isolerade i landskapet. På landskapsnivå utgör fragmentering ett betydande hot genom att partier med äldre skog förekommer allt mer isolerat, och genom att sammanhängande områden med kontinuitetsskogar splittras upp genom avverkningar.
- » Nedfall av kemiska ämnen. Vissa kemiska ämnen har förmågan att direkt skada organismer, men kan också påverka hela naturmiljön. Så har till exempel vissa kväveföreningar den effekten att de är skadliga för svampar och lavar, samtidigt som de kan vara gödande och ge förändringar i vegetationen. Andra skadliga ämnen är svavel- och metallföreningar.

- » Brist på dynamik. Arterna förekommer ofta bara i några få stadier i skogens utveckling. Om de dynamiska krafterna inte får verka kan det i landskapet uppstå brist på något av dessa stadier, med följd att de ingående arternas habitat försvinner. Detta gäller särskilt brand som verkar över stora ytor, men andra viktiga dynamiska krafter är översvämning, vind och an-grepp av insekter och svamp.
- » Systempåverkande arter, till exempel klövvilt som i betydande delar av Norrland har påverkat förekomst av asp, rönn, sälj negativt. Andra hot är invasiva främmande arter som har potential att skada den naturliga floran och faunan.

LÖVSUMPSKOG (9080)

- » Exploatering av området i fråga.
- » Avverkning, röjning, gallring, städning utgör hot genom att viktiga strukturer förstörs eller borttages. Även åtgärder i intilliggande områden kan vara skadliga genom att de påverkar lokalklimatet i beståndet av intresse. Undantag kan finnas där åtgärden syftar till att utveckla något annat naturvärde.
- » Produktionshöjande åtgärder i skogsbruket, exempelvis gödsling, markberedning, plantering och användandet av främmande trädslag.
- » Invasion av gran och främmande trädslag.
- » Störd hydrologi genom t. ex. dikning är särskilt allvarlig då naturtypen i hög grad får sin karaktär av det mer eller mindre permanent höga vatten-ståndet.
- » Större markskador kan förutom rena mekaniska skador även medföra att hydrologin påverkas med följd att naturmiljön ändras.
- » Fragmentering. I den mindre skalan kan exempelvis skogsbilvägar leda till fragmentering av vissa organismers populationer, medan andra organismer påverkas negativt när skogsbestånden blir alltför isolerade i landskapet.
- » Nedfall av kemiska ämnen. Vissa kemiska ämnen har förmågan att direkt skada organismer, men kan också påverka hela naturmiljön. Så har till exempel vissa kväveföreningar den effekten att de är skadliga för svampar och lavar, samtidigt som de kan vara gödande och ge förändringar i vegetationen. Andra skadliga ämnen är svavel- och metallföreningar.
- » Brist på dynamik. Flera av arterna knutna till naturtypen förekommer ofta bara i några få stadier i skogens utveckling. Om de dynamiska krafterna inte får verka kan det i landskapet uppstå brist på något av dessa stadier, med följd att de ingående arternas habitat försvinner. Detta gäller bland annat klimat- och väderfenomen och utbrott av vissa skadeorganismer. Älg och annat vilt kan förhindra föryngring av lövträden.
- » Nya sjukdomar och skadeorganismer som redan är införda eller har potential att bli ett problem om de införs.

SKOGSBEVUXEN MYR (91D0)

- » Exploatering i eller i anslutning till området. Förutom den direkta skadan kan hydrologin påverkas negativt.
- » Avverkning, röjning, gallring utgör hot genom att viktiga strukturer för-störs eller borttages. Även åtgärder i intilliggande områden kan vara skadliga genom att de påverkar lokalklimatet i beståndet av intresse. Undantag kan finnas där åtgärden syftar till att utveckla något annat naturvärde.
- » Produktionshöjande åtgärder i skogsbruket, exempelvis gödsling, markberedning, plantering och användandet av främmande trädslag.
- » Tillförsel av kalk eller aska. Kan ge skador på vegetationen, främst områdets mossor och lavar.
- » Torvtäkt.
- » Markskador och dikning. Förutom den mekaniska skadan kan hydrologin påverkas och naturmiljön förändras.
- » Fragmentering. I den mindre skalan kan exempelvis skogsbilvägar leda till fragmentering av vissa organismers populationer, medan andra organismer påverkas negativt när skogsbestånden blir alltför isolerade i landskapet.
- » Nedfall av kemiska ämnen. Vissa kemiska ämnen har förmågan att direkt skada organismer, men kan också påverka hela naturmiljön. Så har till exempel vissa kväveföreningar den effekten att de är skadliga för svampar och lavar, samtidigt som de kan vara gödande och ge förändringar i vegetationen. Andra skadliga ämnen är svavel- och metallföreningar.
- » Brist på dynamik. Arterna förekommer ofta bara i några få stadier i skogens utveckling. Om de dynamiska krafterna inte får verka kan det i landskapet uppstå brist på något av dessa stadier, med följd att de ingående arternas habitat försvinner. Detta gäller särskilt brand som verkar över stora ytor, men andra viktiga dynamiska krafter är väderfenomen, översvämning och utbrott av skadeorganismer.
- » Vissa organismer. Några organismer har förmågan att påverka landskapets sammansättning, till exempel älg och annat hjortvilt som kan förhindra förnygring av vissa trädslag. Andra hot är arter som ännu inte observerats i landet, men som har potential att skada den naturliga floran och faunan.

Hotbilder för arter

SLÄT TALLKAPUSCHONGBAGGE (1926) OCH GROV TALLKAPUSCHONGBAGGE (1927)

- » Det största hotet för brandberoende arter är effektiv detektering och bekämpning av bränder i skogsmark. Vid hög brandrisk övervakas skogsmark och när bränder uppstår bekämpas dessa snabbt genom det finmaskiga nät av skogsvägar som finns.
- » Gallring, röjning och avverkning av brända träd efter brand.
- » Skogsbruk har även mer långsiktigt försämrat förhållandena genom att likforma skogen med avseende på träslag och ålder. Bränder i variationsrika bestånd uppnår i allmänhet mycket större naturvårdskvalitéer än bränder i likformiga, eftersom fler olika livsmiljöer skapas.
- » Skogsbrukets naturvårdsbränningar är ofta av låg kvalité. Några anledningar till det är att de ofta utförs under alldeles för blöta förhållanden, på helt eller nästan trädlösa områden och med ökande grad maskinell markberedning efteråt.

Bevarandemål för arter/livsmiljöer

Rikkärr (7230)

Areal och utbredning:

Arealen naturtyp ska vara minst 15,51 hektar.

Struktur och funktion:

- » Den totala krontäckningen av träd och buskar uppgår till max 20 %.
- » Igenväxningsvegetation med buskar och småträd ska inte förekomma.

Typiska arter:

Typiska arter förekommer i medeltal med minst 1,7 arter per provyta.

Aapamyrr (7310)

Areal och utbredning:

Arealen naturtyp ska vara minst 236,5 hektar.

Struktur och funktion:

- » Strängar och flarkar och andra naturligt förekommande hydromorfologiska strukturer ska finnas i samma omfattning som idag.
- » Hydrologin ska vara opåverkad.
- » Naturtypen ska ha näringsfattig hydrokemi och god vattenkvalitet.

Typiska arter:

Ingen påtaglig minskning får ske av de för naturtypen typiska arterna.

Taiga (9010)

Areal och utbredning:

Arealen naturtyp ska vara minst 149,56 hektar.

Struktur och funktion:

- » Den totala krontäckningen av träd och buskar ska vara minst 25 %
- » Mängden död ved ska utgöra 20% av totalvolymen ved

Typiska arter:

Ingen påtaglig minskning får ske av de för naturtypen typiska arterna.

Lövsumpskog (9080)

Areal och utbredning:

Arealen naturtyp ska vara minst 0,11 hektar.

Struktur och funktion:

- » Den totala krontäckningen av träd och buskar ska vara minst 25 %
- » Andelen lövträd ska bibehållas eller öka.
- » Mängden död ved ska utgöra 20% av totalvolymen ved.

Typiska arter:

Ingen påtaglig minskning får ske av de för naturtypen typiska arterna.

Skogsbevuxen myr (91D0)

Areal och utbredning:

Arealen naturtyp ska vara minst 7,25 hektar.

Struktur och funktion:

- » Den totala krontäckningen av träd och buskar ska vara minst 30 %
- » Mängden död ved ska utgöra 20% av totalvolymen ved.
- » Hydrologin ska vara opåverkad.
- » Torvtäcket ska vara oförändrat eller tillväxande.

Typiska arter:

Ingen påtaglig minskning får ske av de för naturtypen typiska arterna.

Slät tallkapschongbagge (1926) och grov tallkapschongbagge (1927)

Areal och utbredning:

Tallkapschongbaggarna ska inte minska i antal och deras livsmiljö ska vara tillräckligt stor för att de ska kunna fortleva.

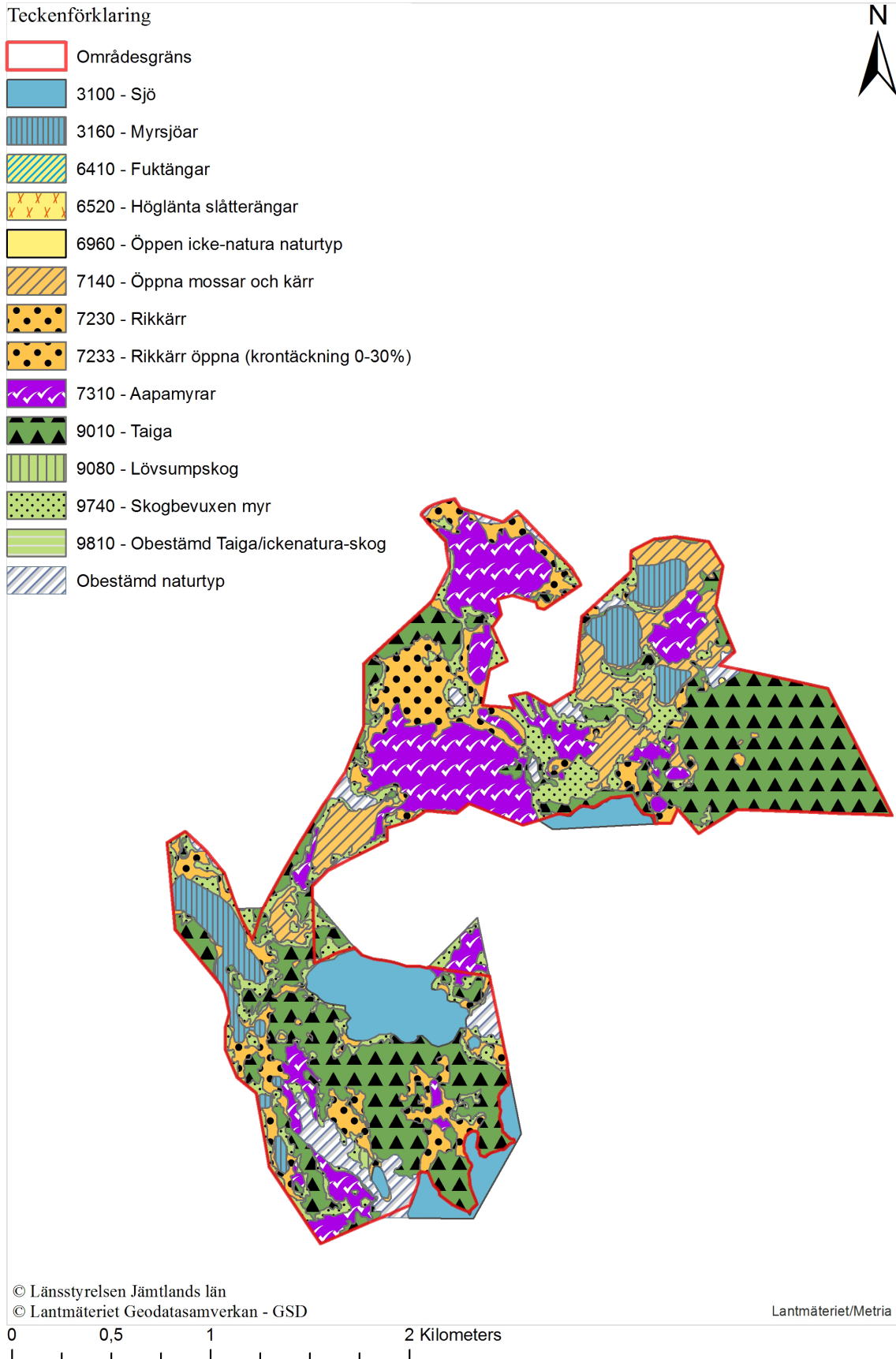
Bevarandeåtgärder

Återkommande naturvårdsbränningar är en förutsättning för att områdets naturvärden ska gynnas och bevaras på lång sikt.

Uppföljning av bevarandemål

Uppföljning kommer att ske regelbundet vart 6–12 år enligt Naturvårdsverkets riktlinjer för uppföljning av arter och naturtyper.

Naturtypskarta

Länsstyrelsen Jämtlands län

Postadress: 831 86 Östersund

Besöksadress: Residensgränd 7

Telefon: 010-225 30 00

jamtland@lansstyrelsen.se

www.lansstyrelsen.se/jamtland